

fabrikkerne ikke maatte opkøbe levende Kreaturer, samt at Afregning med Producenterne skulde ske efter slagtet Vægt, og endelig at der skulde indføres en i Forhold til Kvægpriserne varierende Eksportafgift. Hvis man kunde enes om at gennemføre Maksimalprisen for levende Kreaturer, vilde det utvivlsomt være den bedste Løsning, men jeg har den Opfattelse, at man fra Landbrugets, specielt fra det store Landbrugs, Side nødvendig ser, at der fastsættes Maksimalpriser paa levende Kreaturer, ja, at man endogsaa fra den Side positivt vil modvirke, at saadanne Maksimalpriser fastsættes. Der er vel derfor heller ikke Haab om, at man kan faa dette Forslag gennemført; Maksimalpriser paa levende Kreaturer lader sig vanskeligt fastsætte, idet forskellige Forhold lægger sig hindrende i Vejen, og naar man møder Uvilie, ja, positiv Modstand, fra Producenternes Side, vil det vistnok være ret vanskeligt at faa saadanne Maksimalpriser praktiseret paa en heldig Maade.

Hvis man altsaa ikke vil gøre dette, hvad jeg i og for sig anser for det heldigste, er jeg tilbøjelig til at tro, at man burde gaa over til at foretage en Afregning efter slagtet Vægt. Hvis man kunde enes om dette, vilde man antagelig meget hurtigt og let komme til en tilfredsstillende Ordning; dog tror jeg, at man da samtidig maatte forbyde Udførsel af levende Kreaturer og paabyde, at der kun maatte eksporteres Kød. Man vilde derved indføre nøjagtig de samme Regler for Eksport af Kød, som man har med Hensyn til Eksport af Flæsk, idet man ikke har eksporteret levende Svin, men har eksporteret Flæsket. Ved et saadant Forbud tror jeg, man fuldt ud vilde kunne magte Opgaven og faa Maksimalpriserne paa Kød til at staa i et rimeligt og passende — ja, et nøjagtigt Forhold til de Priser, som blev betalt for Kreaturer til Producenterne.

Det ærede Medlem fra Lejre (N. Frederiksen) har gjort sig til Talsmand for Indførelse af en bevægelig Eksportafgift, og jeg skal være villig til at drøfte dette Forslag i det kommende Udvalg; jeg anser det nemlig for givet, at der vil blive nedsat et Udvalg til Behandling af denne Sag. Et eller andet maa vi vistnok foretage os for at imødekomme de Krav, der er fremsatte fra Slagternes Side. Paa en eller anden Maade maa vi gardere dem mod fortsat at skulle være udsatte for ikke at kunne faa Kreaturer til Priser,

som svarer til Maksimalpriserne paa Kød og levner dem en rimelig Avance paa deres Forretning. Hertil maa Udvalget tage endeligt Standpunkt og forelægge dette for Folketinget.

Endnu har jeg et Par Bemærkninger at gøre til det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup), der sammen med det ærede Medlem fra Østbirk (Lambæk) har stillet et Forslag, som faktisk gaar ud paa, at man skal lade det hele fare og lade Kødhandelen gaa sin egen — jeg kan vel saa nok sige: skæve Gang. De to ærede Medlemmer begrundet deres Forslag med, at man nu kan faa tilstrækkeligt amerikansk Flæsk her til Landet, og mener, at saa er hele dette Spørgsmaal egentlig løst; saa er Oksekødet kun en Luksusvare, og den bør selvfølgelig ingen dansk Mand, som ikke har Lommen fuld af Penge, hengive sig til. Det har ikke været mig muligt at faa oplyst, hvorvidt det er rigtigt, at der er givet Udførselstilladelse for amerikansk Flæsk, og end mindre, om der er givet Udførselstilladelse for saadanne Mængder, at det fuldt ud kan erstatte det nuværende ugentlige Forbrug af Oksekød. Allerede i det første og andet Krigsaaar var det amerikanske Flæsk jævnlig paa Dagsordenen under Forhandlingerne her i Tinget. Det ærede Medlem fra Østbirks Forgænger var særlig Talsmand for Indførselen af amerikansk Flæsk. Da var der ikke Tale om, at det skulde erstatte Oksekødet, men derimod det gode danske Flæsk, som der den Gang var nok af. Gang efter Gang dukkede Forslaget om Indførsel af amerikansk Flæsk op, og det blev paastaet, at man var i Stand til at indføre saa store Mængder, at det fuldstændig kunde erstatte det danske Flæsk. Adskillige Prøvesendinger viste imidlertid, at Kvaliteten var saaledes, at der ikke kunde være Tale om nogen Erstatning kvalitetsmæssigt. For øvrigt kunde enhver sige sig selv efter den Vending, som Krigen allerede fra første Færd tog, at det kun var et Tidsspørgsmaal, naar Importen af Flæsk fra Amerika til Danmark vilde ophøre. Det varede da heller ikke længe, inden enhver Tanke om denne Import maatte opgives. Nu stiller Sagen sig naturligvis noget anderledes. Nu kan man ganske sikkert efterhaanden vente Tilladelsen til Eksport af amerikansk Flæsk til neutrale Lande, og jeg tør paa ingen Maade benægte Muligheden af, at man i Løbet af faa Maaneder kan faa det hertil. Men det er dog en komplet Overdrivelse at sige, at Sagen allerede er klappet og